

PLĘŚNY (2) *ai*

plęśny (2), [**plęśny**, **plęszny**].

sg m N plęśny (1). ◇ *pl N subst* plęśn(e) (1). ◇ [*A subst* plęszn(e).]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) błędnie: *plęśny*.

Przymiotnik od „plęś” (2) : [plęśny/ plausibilis. *Volck* Qqq4v.]

Wyrażenie: »plęśny taniec« = *taniec z klaskaniem* (1): *Chironomia*, Plęśny taniec. *Mącz* 51d; [pozwolmy im theż luxum áby roskoźnie żyli/ [...] tańce nowe czynili/ gonione/ ćielęcze/ myśze/ gęfie/ łkoczne/ cynary/ włofkie/ pomorfkie/ plęzne/ chłopfkie. *PostępekPrCzart* 61v].

Przen (1) : Iuż przeminęły z tobą Orpheu one czáfy/ Gdy zá tobą kroczyły w taniec plęśne láfy. *KlonŻal* A4.

a. [*O koniu*:

Zestawienie: »plęśny koń« = *inochodnik*: [*equus*] *tolutarius* [...] qui non vulgari motu incedit, sed molli alternoque crurum explicatu currit: Plęśny kon *Cervus Inst* B8.]

DDJ